

עת"א 56170/12/13 - יוסף כהן נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 56170-12-13 כהן(אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח' תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת ק. רג'יניאנו
העותר	יוסף כהן
נגד	
המשיב	שירות בתי הסוהר

החלטה

העותר, אסיר אזרחי מאז 3.7.13 בשל סירובו למתן גט לאשתו.

הוגדר כאסיר סג"ב ביום 8.12.13.

בקשתו של העותר לקצין האסירים להסיר הגדרתו כאסיר סג"ב נדחתה ומכאן העתירה שבפני.

1. העותר טוען באמצעות ב"כ כי הגדרתו כאסיר סג"ב הינה בלתי סבירה ובלתי מידתית, שרירותית ובלתי אחראית והוא מבקש התערבותו של בית המשפט.

בנימוקי העתירה נטען כי החלטת הרשות אין לה על מה שתסמוך והיא באה בתגובה לעתירה שהגיש העותר בעניין תנאי כליאתו והענקת אוכל בהכשר בד"צ (עת"א 15327-12-13 שנדונה ביום 11.12.13).

לטענת ב"כ העותר, דו"ח הפעולה מיום 2.7.13 שבגינו הוגדר העותר כסג"ב, הגיע לשב"ס מיד עם מעצרו (ב-3.7.13), ללמדנו שהוא היה בידי המשיב והגדרתו של העותר כאסיר סג"ב, בסמוך להגשת העתירה אינה מקרית.

2. המשיב מתנגד לקבלת העתירה.

כעולה מכתב התשובה ב-9.1.14 התכנסה ועדת סג"ב בעניינו של העותר ולאור הערכת גורמי המודיעין הוחלט על המשך הגדרתו כאסיר סג"ב.

עוד נטען כי בעניינו של העותר, נחיצות הגדרתו כאסיר סג"ב, היא בעלת חשיבות בשל ריבוי היציאות של העותר בליווי לבית הדין הרבני בחיפה. לשיטתו של המשיב, הגדרתו של העותר כאסיר סג"ב אינה משפיעה על תנאי מעצרו בתוך כותלי הכלא ועיקר המגבלות הן בעת הוצאתו מהאגף ומחוץ לכותלי הכלא.

עמוד 1

3. בדיון בפני חזרו ב"כ הצדדים על עיקר הטענות. ב"כ המשיב הציגה לעיוני דו"ח חוות דעת, שלטענתה תומך בהגדרתו כאסיר סג"ב ותכיפות הזימונים שלה עותר לבית הדין הרבני.

4. לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים ונתתי דעתי למסמכים שהוצג לעיוני, הגעתי למסקנה כי יש לקבל את העתירה.

סעיף 3(ב) לפקנ"צ 04.09.00 קובע שאסיר יוגדר כבעל סיכון גבוה לבריחה (סג"ב) אם "עברו, התנהגותו, מצבו הנפשי, מידע אודותיו, מצביעים על קיום רמת סיכון גבוהה לבריחתו ממשמורת חוקית".

אקדים ואומר, כי חוות הדעת שהוצגה לעיוני אינה יכולה להחליף מקומם של מידעים המוצגים כלשונם לעיונו של בית המשפט.

על פי חוות הדעת מדובר ב"מצוי מידע שנעשה בתיקו...". כותב חוות הדעת ציין "מן האמור מעלה חשד כי הנ"ל...". גם האינפורמציה לגבי נסיבות מעצרו של העותר, שתוכנה היה ידוע למשיב ביום מעצרו של העותר, אינו יכול לבסס הגדרתו של העותר כאסיר סג"ב.

על פי התרשמותי וממעט החומר שהוצג לעיוני, הגדרתו של העותר כאסיר סג"ב מושפעת מהלחץ שמופעל על המשיב מריבוי הזימונים של העותר לבית הדין הרבני בחיפה. גם בכך אין לבסס הגדרתו של העותר כאסיר סג"ב שהרי זה אחד מתפקידיו של המשיב. לשון הפקודה ברורה, יש צורך בקיום רמת סיכון גבוהה לבריחתו של העותר ממשמורת חוקית ולא די בחשד, כעולה מלשון חוות הדעת.

5. סיכומי של דבר, העתירה מתקבלת ואני מורה על הסרת הגדרתו של העותר כ"אסיר סג"ב".

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ז אדר תשע"ד, 17 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.